

saadan forkortet Arbejdstid ikke er ønskelig, men af principiel Natur. Man ønsker nemlig vedblivende at holde *den voksne mandlige Arbejders Arbejdstid* udenfor lovbefalede Begrænsning. Især i vort Land, hvor de faglærte Arbejderes Organisation er saa fremskreden, og hvor den af den Grund er en fuldt jævnbyrdig Faktor overfor Arbejdsgiverne og deres Organisationer i Henseende til Fastsættelse af Arbejdsvilkårene, er Flertallet af den Mening, at Industriens Arbejdere ikke — i Modsætning til den øvrige Befolkning — skulle være underkastede indskrænkende Bestemmelser gennem Lov, eftersom de maa antages fuldt ud at være i Stand til uden saadan Undtagelseslovgivning at faa deres Arbejdstid aftalt efter deres Ønske. Af det Mindretal, som ønsker § 26 fastholdt, stiller to Medlemmer ved Ændringsforslag Nr. 35 Forslag om, at en Begrænsning af Arbejdstid ogsaa skal kunne forordnes ved Virksomheder med uafbrudt Drift Dag og Nat.

Et Flertal tiltræder Forslaget i § 34 om, at i Virksomheder, der efter deres Beskaffenhed kun kunne drives paa bestemte Tider af Aaret, og hvor af den Grund Helligdagsarbejde bliver tilladt, skulle Arbejderne vel have mindst Halvdelen af Aarets Søndage fri, men stiller Forslag om, at det ikke skal paabydes, at der falder mindst 1 Frisøndag i hver Maa-
ned (Nr. 36).

Til Afsnittet *Forskellige Bestemmelser* er der — foruden det særligt omtalte Ændringsforslag til § 31 under Nr. 40 — stillet Ændringsforslag under Nr. 38 af et Flertal og Nr. 39 af et Mindretal, der begge angaa Kvindearbejdet efter Nedkomst. Det første forlanger, at Moderen skal have sit Barn hos sig i den Tid, i hvilken hun modtager Understøttelsen, og kun kan indtræde i Arbejde paa Grundlag af Lægeattest, hvis Barnet er dødfødt eller dør inden Udgangen af de 4 Uger, medens Mindretallets Forslag gaar ud paa, at hun ogsaa, hvis Barnet lever, skal kunne genoptage Arbejdet forinden Udløbet af 4 Uger, naar det ved Lægeattest

godtgøres, at dette kan ske uden Skade for hendes og Barnets Sundhed.

Afsnittet *Tilsynet og Arbejdsraadet* har foranlediget følgende Ændringsforslag:

Ved Ændringsforslaget Nr. 41 foreslaas Tilsynsassistenternes Antal efter Samraad med Ministeren nedsat fra 9 til 7. Større Betydning har Ændringsforslaget Nr. 42 angaaende *det kommunale Tilsyn*. Udvalget er paa det rene med, at det offentlige Tilsyn med *Maskiner* i Virksomheder, der ikke høre til dem, der ere undergivne Fabriktilsyn, altsaa især Landbrugsbedrifter, der have Maskinanlæg paa mindst 16 Hestes Kraft, og saadanne, i hvilke der som Drivkraft anvendes Damp eller Generatorgas, allerede paa Grund af disse Bedrifters store Antal — vistnok 50,000 — ikke kan henlægges umiddelbart under Fabriktilsynet, men, som hidtil, maa føres ved Hjælp af kommunale og lokale Maskinsynsmænd, saaledes som foreslaaet. Udvalget erkender ogsaa, at den nye Bestemmelse i § 36 om, at der til Hvervet som kommunal Maskinsynsmand saa vidt muligt skal vælges maskinkyndige Folk, vil kunne modvirke, at ukyndige Mænd fremtidig blive valgte. Endelig er det en Forbedring, at det stedlige Tilsyn faar en vis Tilknytning til Statstilsynet derigennem, at Fabrikinspektørerne skulle yde Synsmændene fornøden Vejledning. Alligevel finder Udvalget det ønskeligt at gøre denne Tilknytning noget stærkere og har ment, at dette kan opnaas ved Ændringsforslaget Nr. 42, der giver Direktøren for Statens Tilsyn Ret til at forlange Maskintilsynsmænd afskedigede, der ikke paa tilfredsstillende Maade udføre deres ansvarsfulde Gerning, hvilket erfaringsmæssigt i forskellige Tilfælde har været efterfulgt af meget alvorlige Ulykkestilfælde.

Dernæst har et Flertal ment, at der ikke lader sig anføre nogen virkelig Motivering af, at Kommunerne vedblivende skulle afholde Halvdelen af Omkostningerne ved det stedlige Tilsyn, medens Statskassen ved Fabriktilsynet bærer den hele Udgift, og stiller derfor Ændringsfor-